

חוקן ע"י סוכל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

זבחים דף קי"ד ע"א

איזה דברים משכחת לן למעטם מדין שחוטי חוץ, מקרא: להקריב קרבן לה' לפני משכן ה'?

אתנן מחיר כלאים ויוצא דופן	מוקצה ונעבד	רובע ונרבע	קדשי קדשים
לא משכחת לן ²	לא משכחת לן ¹	משכחת לן	קדשים קלים לר' יוסי
לא משכחת לן ³	משכחת לן	משכחת לן	ולדות קדשים
משכחת לן ⁴	משכחת לן	משכחת לן	

זבחים דף קי"ד ע"ב

המקריב קדשים מחוסרי זמן בפנים או בחוץ, האם לוקה?

אליבא דר' שמעון	אליבא דרבנן	לסתמות הגמרא
לוקה	אינו לוקה	לרב נחמן בר יצחק
בפנים: אינו לוקה בחוץ: לוקה	אינו לוקה	

השוחרט פסח בבמת יחיד בזמנים ואופנים דלהלן, מה דינו?

לאחר חצות	קודם חצות	בשעת איסור הבמות
חייב כרת	לרבה: לא תעשה לדחיית הגמ': ---- ⁵	בשעת היתר הבמות
לרבה: עובר בעשה ⁶ לדחית הגמ': עובר רק בלא תעשה	פטור	

¹ משום דאין אדם יכול לאסור דבר שלא שלו, וקדשי קדשים לכו"ע לא הוי ממון בעלים, ואם ישחטם בחוץ איה"נ דיהיה חייב.

² פ"י, דאם נפסלו קודם לכן הם בין כה מתמעטים מקרא דואל פתח אהל מועד - דאלו אינם ראויים לאהל מועד. ואם אחרי שהקדישן, ג"כ א"א לעשותן אתנן ומחיר, [וכלאים ויוצא דופן הוא תמיד קודם ההקדש אם לא מיירי בולדות.

³ וביארו תוס' בד"ה אתנן, דאפ"י בקדשים קלים ואליבא דר' יוסי שהם ממון בעלים א"א לעשותן אתנן ומחיר, דדרשינן מכל נדר פרט לנדר. [ורשיי בד"ה וכלאים, שכתב את הטעם לפי שאינם שלו, ג"כ צריך לפרש כך, שאחר הגזיה"כ הנ"ל הם אינם שלו להחיל עליהם אתנן ומחיר].

⁴ וסבר ולדות קדשים בהוייתן - בלידתן הם קדושים, ולכך יכול לעשותם קודם הלידה אתנן ומחיר. ומקרא דואל פתח אהל מועד אינם מתמעטים - דהרי היו ראויים לבוא עם אמן, ולכך צריך למעטן מקרא דלהקריב.

⁵ כשדחתה הגמ' שמיירי לאחר חצות ובזמן היתר הבמות, א"כ לא מיירי הפסוק כאוקימתא דרבה בקודם חצות ובזמן איסור הבמות. אמנם אליבא דר"ש באמת יש כאן לא תעשה, דהא השוחט מחוסר זמן בחוץ לר"ש הוא בלא תעשה.

⁶ הגם שלרבה איה"נ שלא דיבר בזה הפסוק, אמנם אליבא דאמת גם הוא מודה שיש בזה עשה, דהא רק נדרים ונדבות קרבים על במה קטנה.

חוקן ע"י סוכל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

זבחים דף קי"ד ע"ב - המשך.

אליבא דר' שמעון [המחייב במקריב תורים וכו' שלא הגיע זמנם בחוץ], באיזה אופנים חילא קדושה על מחוסר זמן? [תד"ה היתר].

דבר שאינו ראוי עתה לשום קרבן	דבר שראוי עתה לקרבן אחר	
חלה קדושה	לא חלה קדושה	כשהקרבן מחוסר זמן ⁷
חלה קדושה	חלה קדושה	כשהאדם מחוסר זמן (בגופו) ⁸

הקריב אשם בחוץ במחוסר זמן האם חייב כרת?

הקריב לשמו	הקריב שלא לשמו	
פטור	חייב	לרב חלקיה בר טובי ⁹
פטור	פטור ¹⁰	לרב הונא

⁷ הנה הוקשה לתוס' מאי שנא הכא גבי תורים שלא גדלו מספיק שילפינן להו ממחוסר זמן דבכור שקדוש תוך שמונת ימים ללידתו אף שאינו ראוי להקרבה, ואילו בכבש בן שנתו שהקדישו לאשם [הצריך בן שתי שנים] מודה ר"ש שאינו קדוש בכלל. ותירצו, דכיון שכבש קדוש לקרבנות אחרים, לכך לא חלה עליו קדושת אשם כלל, אולם תורים שאינם קדושים לקרבנות אחרים תוך זמנם כלל, ילפינן להו מבכור.

⁸ עוד הקשו תוס' מזב וזבה יולדת ומצורע שקדושים קודם זמנם, אף שקרבנם כשר לקרבנות אחרים. ות"י, שכשרק האדם מחוסר זמן אבל אין הקרבן עצמו מחוסר זמן ודאי שחלה קדושה.

⁹ ס"ל לחלק בין שלא לשמו ללשמו, שבשלא לשמו הואיל והוא ראוי כבר עכשיו בפנים להקרב עולה, אם הקריבו שלא לשמו בחוץ חייב. אולם אם הקריבו לשמו בחוץ פטור, הגם שראוי עתה לשלא לשמו בפנים, מ"מ הא מחוסר עקירה הוא, וכל שלא עקרו עדיין אינו ראוי.

¹⁰ ס"ל שאין לך דבר שאם היה עושהו לשמו היה פסול, שיעשהו שלא לשמו יהיה כשר, וא"כ א"א לחייבו עליו בחוץ. [ומה שמצאנו בפסח קודם זמנו שלשמו הוא פסול ושלא לשמו הוא כשר, הוא מטעם דפסח בשאר ימות השנה שלמים הוא - ואין זה שלא לשמו].